

Bezprzewodowa mysz

Firma Logitech skonstruowała bezprzewodową odmianę myszy MouseMan. Urządzenie jest nieco większe niż jego konwencjonalny odpowiednik. Bezprzewodowa mysz odziedziczyła po swojej poprzedniczce charakterystyczny kształt oraz ergonomiczną konstrukcję.

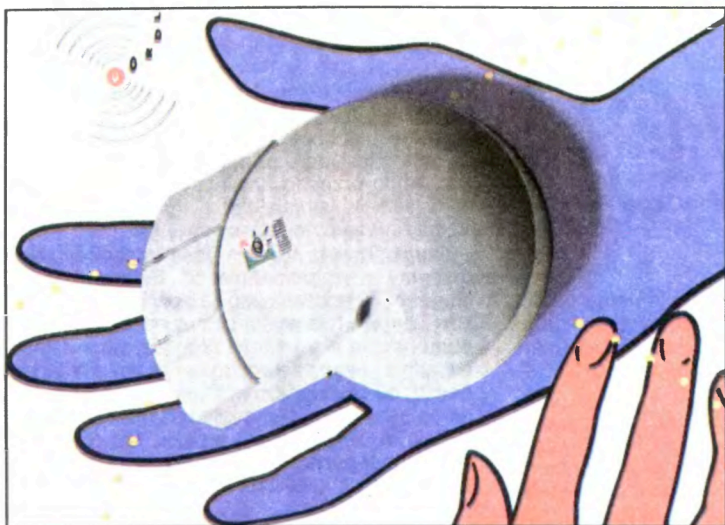
Dotychczas podejmowano próby skonstruowania bezprzewodowych myszy, które przekazywały sygnały za pomocą wiązki promieni podczerwonych. Mysz Logitech komunikuje się z komputerem PC drogą radiową za pośrednictwem sygnałów o niskiej częstotliwości. Odbiór sygnałów umożliwia niewielki odbiornik, który przyłącza się do PC poprzez interfejs szeregowy. Maksymalna odległość odbiornika od myszy wynosi 2 metry. Częstotliwość sygnałów reguluje się w zakresie od 100 do 150 KHz. Użytkownik może wybrać jeden z ośmiu kanałów w tym pasmie. Pozwala to uniknąć konfliktów wynikających z pracy dwóch myszy w niewielkiej odległości od siebie. Zmiana kanału jest bardzo prosta. Służy do tego

lewy przycisk urządzenia. Dioda LED umieszczona na grzbiecie myszy mruga od 1 do 8 razy w zależności od numeru kanału.

Myszy komunikujące się z komputerem za pomocą promieni podczerwonych miały jeden istotny mankament. Użytkownik musiał stale uważać, by wiązka promieni była wycelowana w odbiornik i żeby na jej drodze nie znajdowały się żadne przeszkody. Każde odchylenie, nawet o kilka stopni od właściwego kierunku, natychmiast przerywało komunikację. Mysz radiowa nie ma tych wad.

Stosowanie promieni podczerwonych wiązało się również ze stosunkowo dużym zużyciem energii. Radiowa mysz Logitech jest zasilana z niewielkiej baterii litowej, która wystarcza na rok pracy. Osiągnięcie tak długiej trwałości baterii było możliwe dzięki zastosowaniu prostego układu elektronicznego, który przerywa komunikację z komputerem, gdy mysz jest nie wykorzystywana.

(J)

CAH

Wśród nowych produktów bogatego światowego rynku programów użytkowych pojawił się ostatnio groźny konkurent dla znanych pakietów CAD i CAM. Program CAH (Computer Aided House-keeping), proponowany przez spółkę Wives Ltd., składa się z kilku formalnie niezależnych części, zintegrowanych w jeden pakiet. W jego skład wchodzi: program budżetowy (potrafiący za pomocą modemu skontaktować się z siecią bankową i sprawdzić stan konta), program do ustalania jadłospisu (potrawy, dopasowane za pomocą pliku konfiguracyjnego do gustu rodziny, można wybierać z rozwijanych menu), system zarządzania zapasami domowymi (połączony z czytnikiem kodów paskowych umieszczonym w lodówce) oraz system ekspercki pomagający leczyć najprostsze choroby sposobami domowymi. Całość wymaga dowolnego komputera z MS-DOS-em 2.0 lub nowszym, jednej stacji dyskiety i zaledwie 353,5 KB RAM-u.

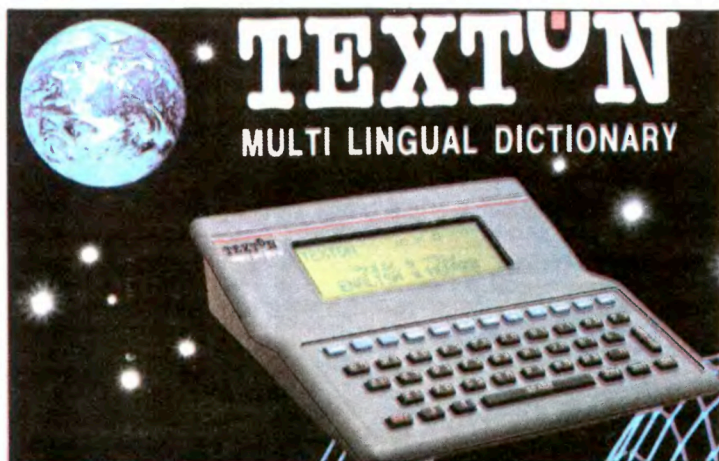
(mb)

Kolorystyka komputerów osobistych sprawia bardzo przygnębiające wrażenie. Na wystawach widzi się przede wszystkim różne odcienie szarości i beżu, a tylko niekiedy elegancką czerń lub brąz. Te nieciekawe barwy mają zwiększyć komfort pracy i są, zdaniem specjalistów od ergonomii, bezpieczniejsze dla zdrowia. Szara obudowa tłumi refleksy światła nawet do 50 % i uspokaja wzrok.

Tymczasem użytkownicy nie zawsze podzielają opinie fachowców. Firma Commodore wyprodukowała informacyjną serię Amigi 500, ozdobioną kolorowymi kleksami i upstrzonej tygrysiemi cętkami. Komputery, pomimo wyższej ceny, sprzedano błyskawicznie.

Badania przeprowadzone wśród użytkowników PC wykazały, że wielu z nich ma już dość szarości. Komputer powinien mieć swój indywidualny styl, o którym decyduje również odpowiednio dobrana barwa. Kolor i kształt obudowy musi właściwie harmonizować z otoczeniem, a także odpowiadać temperamentowi i upodobaniom użytkownika. Zdaniem sporej grupy osób komputer musi pasować do wystroju wnętrza i do innych mebli stojących w pomieszczeniu. Tradycyjna kolorystyka nie zawsze spełnia te warunki.

(J)

TEXTON

wielojęzyczny słownik

Izraelska firma S.E.M. Ltd oferuje wielojęzyczny słownik komputerowy o wymiennych pakietach dla różnych języków. Pakiet hebrajsko-angielski zawiera około 250 tys. słów, obejmując również zwroty charakterystyczne dla amerykańskiego slangu. Czterowierszowy wyświetlacz ciekłokrystaliczny oraz niewielka klawiatura o standardowym układzie zapewniają wygodną pracę.

(JM)

Niezawodny komputer

Od sprawności komputerów zależy dziś wiele dziedzin życia. Awaria maszyn liczących zainstalowanych w dużym przedsiębiorstwie, na przykład w banku, powoduje poważne straty finansowe. Uszkodzenie systemów komputerowych pracujących w towarzystwach lotniczych może mieć katastrofalne następstwa dla życia ludzkiego. Dlatego coraz więcej użytkowników przywiązuje duże znaczenie do odpowiednich zabezpieczeń minimalizujących ryzyko unieruchomienia komputera. W najbardziej niezawodnych systemach wszystkie ważne obwody są dublowane. Dwa niezależne komputery pracują równolegle. W przypadku awarii jednego z nich drugi może natychmiast kontynuować realizację zadania. Systemy te są bardziej odporne na katastrofy, sabotaż i skutki akcji terrorystycznych.

Tak skomplikowane urządzenia mają

swoją cenę. Niegdyś na zakup systemów podobnej klasy mogły sobie pozwolić tylko najbogatsze przedsiębiorstwa. Ogólny spadek cen w branży komputerowej przyczynił się do znacznego rozpowszechnienia tych urządzeń.

Instrytuty naukowe prognozują systematyczny wzrost zapotrzebowania na nieawaryjne komputery. W Europie w 1989 roku rynek niezawodnych systemów wynosił 646 milionów dolarów. Do 1995 roku wartość sprzedaży powinna wzrosnąć do 2,1 miliarda dolarów. Specjaliści przewidują największy popyt w Wielkiej Brytanii (555 mln \$), RFN (538 mln \$) i Francji (371 mln \$). Największym odbiorcą bezpiecznych systemów komputerowych będą banki i inne instytucje finansowe, które w sumie wydadzą na ten cel ponad 843 mln \$.

na podst. CHIP

(J)

KONIEC Z SZAROŚCIĄ